

[Finansministeren.]

spørgsmål. Jeg går ud fra, at det ikke kan finde sted. Iøvrigt er der jo her tale om et skridt i retning af den fulde grundskyld. Det drejer sig om en forøgelse på 1 pct. af statsgrundskylden, 1 pct. af grundværdien og oven i købet, uden at der skal tages hensyn til det ved fremtidige vurderinger. Det er altså et betydeligt skridt i retning af fuld grundskyld.

Nu har jeg vist ikke forstået det forkert, når jeg mener, at der efterhånden er enighed om, at hvis man skulle gennemføre den fulde grundskyld, måtte man give erstatning til grundejerne og også derigennem sikre panthavernes stilling. Også hele erstatningsspørgsmålet er jo et af hovedproblemerne i den siddende grundskyldskommission, og selvfølgelig kan vi ikke i dag foretage et langt spring i retning af den fulde grundskyld uden at tage stilling til erstatningsproblemet. Det vil med andre ord sige, at de to problemer, som er grundskyldskommissionens hovedproblemer, nemlig erstatningsproblemet og vurderingsproblemet, bliver på afgørende vis foregrebet ved dette lovforslag, uden at forslagsstillerne i nogen måde har antydnet, hvad de ville gøre ved disse problemer. Den slags lovgivningsarbejde kan rigsdagen naturligvis ikke være bekendt at lave, uanset hvad man iøvrigt måtte mene om det principielle i dette lovforslag.

Jeg må derfor mene, at den eneste rigtige måde at behandle denne sag på, er, at man beder grundskyldskommissionen udtale sig om den. Jeg kan minde om, at en lignende fremgangsmåde fornylig er blevet anvendt i et lignende tilfælde. Jeg tænker på det forslag vedrørende motorafgifternes anvendelse, der fornylig blev forelagt af det ærede medlem hr. Edvard Sørensen. Der anmodede man den siddende motorkommission om at udtale sig om spørgsmålet. Jeg ville mene, det rigtige ville være, at man på samme måde henviste det her foreliggende lovforslag til overvejelse i grundskyldskommissionen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Oluf Pedersen): Jeg vil gerne først sige, at den 7. februar 1948 meddelte daværende finansminister, det ærede medlem hr. H. C. Hansen, her i tinget, at han havde nedsat en grundskyldskommission. Det blev også oplyst, hvad der ville være denne kommissions opgave. Det hedder i kommissoriet — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at citere —

„Den kommission, som nu nedsættes, har i sit kommissorium fået til opgave at

søge klarlagt de spørgsmål, der står i forbindelse med gennemførelse af fuld grundskyld, d. v. s. inddragelse af den del af grundrenten, som ikke gennem almindelig grundskyld eller grundstigningsskyld er eller bliver inddraget til fordel for det offentlige.“

— jeg gentager det sidste:

„som ikke gennem almindelig grundskyld eller grundstigningsskyld er eller bliver inddraget til fordel for det offentlige“,

og citatet fortsætter:

„og på basis af det tilvejebragte materiale søge udarbejdet forslag til lovgivning herom. Der vil herunder være anledning til at undersøge de spørgsmål, der knytter sig til grundvurderingen og til skødehavernes og panthavernes forhold under og efter gennemførelsen samt til at belyse virkningerne for jordfordeling, jordens udnyttelse og lettelse i skatter“.

Når der står: det, der er eller bliver inddraget, er det jo forudsat i selve kommissoriet, at man gennemfører lovforslag i den periode, hvor kommissionen sidder. Det er jo ikke tilfældigt, at det er kommet til at stå således. Jeg kan godt sige, at det var med i den indstilling, i hvis udformning jeg deltog, at man tog det standpunkt, at man ikke lukkede af for en lovgivning i den periode, hvor kommissionen sad. Medens kommissionen har siddet, er der da også her i rigsdagen gennemført lov om grundstigningsskyld — en grundstigningsskyld, som oven i købet er af den karakter, at jeg går ud fra, at den helt vil blive overflødiggjort ved gennemførelse af fuld grundskyld. Jeg kan sige, at i det forslag, man arbejder med i kommissionen, er der en paragraf, der siger, at loven om grundstigningsskyld ophæves.

Der har desuden her i rigsdagen også været stillet forslag fra anden side. Vi har for vort vedkommende foreslået ændringer i den kommunale grundskyld. Der har fra radikal side været stillet tilsvarende forslag, og vi har i denne samling behandlet forslag fra de radikale angående frugtplantager og ejendomsskyld, der griber ind i ganske de samme forhold.

Det er heller ikke tinget ubekendt — og jeg forstod på den højtærede finansminister, at han også var klar deraf —, at der under de forhandlinger, der i tidligere tid har været om grundskyld, i udtalelser, der foreligger bl. a. fra socialdemokratiet og fra retsforbundet, er givet udtryk for, at der ved gennemførelse af fuld grundskyld skal ydes erstatning eller afløsning, hvad man nu vil, i det øjeblik, loven gennemføres. For rets-